Lietas Nr. C24132414
Lietas arhīva Nr. CA-1830-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 17.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis U.Danga,
tiesneši I.Zaļā un I.Celmiņa,
ar tiesas sēdes sekretāri M.Lauri,
izskatot atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret MSIA "Kemi Service" par darba devēja uzteikuma kārtības pārkāpuma konstatēšanu, darba attiecību izbeigšanas datuma grozīšanu, darba samaksas piedziņu un darba dienas atzīšanu, sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Ogres rajona tiesas 2015.gada 17.februāra spriedumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja:

Aprakstošā daļa

Prasītājs/pers. B/ 2014.gada 15.maijā cēlis Ogres rajona tiesā prasību pret maksātnespējīgo SIA "Kemi Service" par darba devēja uzteikuma kārtības pārkāpuma konstatēšanu, darba attiecību izbeigšanas datuma grozīšanu, darba samaksas piedziņu un darba dienas atzīšanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 14.oktobrī tika pasludināts SIA "Kemi Service" maksātnespējas process un par maksātnespējas procesa administratori iecelta Jana Kesenfelde. Maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdī prasītājs strādāja pie minētā komersanta uz darba līguma pamata meistara-pieņēmēja amatā.

2013.gada 1.oktobrī atbildētājs uzteica prasītājam darba līgumu pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 10.punktu, nosakot viena mēneša uzteikuma termiņu atbilstoši Darba likuma 103.panta pirmajai daļai. Savukārt 2013.gada 29.oktobrī prasītājs saņēmis administratores sagatavoto darba līguma uzteikumu, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 103.pantu, paziņojot, ka darba attiecības tiek pārtrauktas ar šī uzteikuma izdošanas brīdi, tas ir, 2013.gada 25.oktobri.

Norādīts, ka prasītājs administratorei iesniedza kreditora prasījumu, kurā lūdza atzīt darba samaksu par 2013.gada septembri un oktobri, atlīdzību par ikgadējo atvaļinājumu, atlaišanas pabalstu. Administratore minēto kreditora prasījumu atzina daļēji, noraidot prasījumu Ls 33,43 apmērā. Par minēto lēmumu prasītājs iesniedzis sūdzību un Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa ar 2014.gada 14.aprīļa lēmumu atzina, ka pastāv strīds par tiesībām un noteica termiņu līdz 2014.gada 16.maijam prasības celšanai tiesā pret atbildētāju.

Prasītājs norādījis, ka nepastrīd administratores izdoto uzteikuma pamatu, bet uzskata, ka administratore savā izdotajā uzteikumā nepareizi norādījusi, ka darba attiecības pārtrauktas ar 2013.gada 25.oktobri, taču šis datums ir uzteikuma sastādīšanas, nevis izsniegšanas datums un šo sūtījumu prasītājs saņēmis 2013.gada 29.oktobrī. Prasītāja ieskatā minētais ļauj viņam prasīt grozīt šo nepareizi noteikto datumu, tomēr uzteikumu atstājot spēkā. Bez tam norāda, ka darbinieku piespiedu dīkstāve bez darbinieku vaina sākās ar 2013.gada 2.oktobri un 2013.gada 1.oktobrī bija parasta darba diena. Prasītājs norāda, ka uzskata administratores 2013.gada 25.oktobra uzteikumu par tiesisku, taču konstatējams uzteikšanas kārtības pārkāpums, kas novēršams grozot darba attiecību izbeigšanas datumu un piedzenot visus darba samaksas un atbilstošo nodokļu maksājumus par laika posmu, kurā atbildētājam bija tiesības turpināt darba attiecības.

Pamatojoties uz Darba likuma 2.panta pirmo daļu, 124.panta pirmo daļu, 125.pantu, 137.panta pirmo daļu, Maksātnespējas likuma 1.pantu, 64.panta pirmās daļas 1.punktu, 70.panta pirmo daļu, 74.panta otro daļu lūdz konstatēt darba devēja 2013.gada 25.oktobra uzteikšanas kārtības pārkāpumu, nepareizi nosakot darba attiecību izbeigšanas datumu un grozīt darba attiecību izbeigšanas datumu no 2013.gada 25.oktobra uz 2013.gada 29.oktobri, piedzīt darba algu no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 96,05 euro, atvaļinājuma kompensāciju par laika posmu no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 12,08 euro, uzdot atbildētājam labot ierakstu par darba attiecību izbeigšanas termiņu no 2013.gada 1.novembra uz 2013.gada 29.oktobri prasītāja nodokļu grāmatiņā un paziņojumā par fiziskai personai izmaksājamām summām, atzīt 2013.gada 1.oktobri kā parastu darba dienu (bez piespiedu dīkstāves) un atzīt prasītāja prasījuma tiesības uz darba samaksu par 2013.gada 1.oktobri kā par darba dienu bez dīkstāves.

Ar Ogres rajona tiesas 2015.gada 17.februāra spriedumu prasība apmierināta daļēji, atzīts 2013.gada 1.oktobris kā parasta darba diena bez dīkstāves un atzītas prasītāja prasījuma tiesības uz darba samaksu 2013.gada 1.oktobrī kā par darba dienu bez dīkstāves. Pārējā daļā prasība noraidīta.

Atsaucoties uz Darba likuma 124.pantu, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka prasītājs uzteikuma tiesisko pamatu nav apstrīdējis, bet apstrīd otru Darba likuma 124.pantā noteikto priekšnoteikumu par to, ka ir pakāpta darba līguma uzteikuma kārtība, līdz ar to neskatoties uz to, ka prasītājs neapstrīd uzteikumu un nelūdz to atzīt par spēkā neesošu, bet gan tikai lūdz tiesu konstatēt darba devēja 2013.gada 25.oktobra uzteikuma kārtības pārkāpumu, pirmās instances tiesa secinājusi, ka izsakot šādu prasījumu prasītājs faktiski apstrīd administratora 2013.gada 25.oktobra uzteikumu, jo konstatējot darba līguma uzteikuma kārtības pārkāpumu darba devēja uzteikums atzīstams par spēkā neesošu.

Atsaucoties uz Darba likuma 122.pantu pirmās instances tiesa konstatējusi, ka prasītājs prasību tiesā iesniedzis 2014.gada 15.maijā, nav lūdzis nokavēto termiņu atjaunot. […] Darba likuma 122.pantā noteiktais viena mēneša termiņa nokavējums prasības celšanai ir patstāvīgs un absolūts pamats prasības noraidīšanai. Ievērojot minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka noraidāma prasītāja prasība konstatēt uzteikuma kārtības pārkāpumus.

Ievērojot to, ka prasījumi par darba samaksas piedziņu, ikgadējā atvaļinājuma un atlaišanas pabalstu piedziņu un uzlikšanu par pienākumu grozīt darba attiecību izbeigšanas datumu un labot ierakstu par darba attiecību izbeigšanu nodokļu grāmatiņā un paziņojumā par fiziskai personai izmaksājamām

summām ir pakārtoti prasījumam par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav pamata vērtēt minētos prasījumus.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nepastāv strīds, ka sākotnēji pats darba devējs uzteicis darba līgumu un par darba līguma uzteikumu prasītājam paziņojis 2013.gada 1.oktobrī. Līdz ar to uzteikuma izsniegšanas diena - 2013.gada 1.oktobris uzskatāma par darba dienu. Kā arī par 2013.gada 1.oktobra kā darba dienas esību pierāda arī prasītāja pievienotie klientu apliecinājumi par SIA "Kemi Service" autoservisa darbību 2013.gada 1.oktobrī. Pie šādiem apstākļiem pirmās instances tiesa atzinusi, ka apmierināma prasītāja prasība atzīt 2013.gada 1.oktobri kā parastu darba dienu bez dīkstāves un atzīt prasījuma tiesība uz darba samaksu 2013.gada 1.oktobrī kā par darba dienu bez dīkstāves.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis prasītājs, pārsūdzot spriedumu prasības noraidītajā daļā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa nepareizi spriedumā izdarījusi secinājumu, ka izsakot prasījumu konstatēt darba devēja uzteikuma kārtības pārkāpumu, prasītājs faktiski apstrīd pašu uzteikumu. Norādīts, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi un ņēmusi vērā pastāvošo judikatūru, ko prasītājs norādījis prasības pieteikumā. Apelatora ieskatā, konstatējot darba devēja kļūdu darba attiecību izbeigšanas datuma noteikšanā, nav iemesla uzskatīt, ka šāds formāls pārkāpums automātiski izraisa Darba likuma 124.pantā noteiktās sekas, padarot darba devēja uzteikumu par spēkā neesošu, jo pieļautā kļūda labojama, grozot ar spriedumu darba attiecību izbeigšanas datumu un attiecīgi pārrēķinot darbiniekam izmaksājamās naudas summas.

Norādīts, ka pirmās instances tiesa nepamatoti konstatējusi, ka prasītājs nokavējis prasības celšanas termiņu, pamatojoties uz Darba likuma 122.pantu, jo prasītājs neapstrīd administratores uzteikumu pēc būtības, bet starp pusēm pastāv strīds par darba attiecību pārtraukšanas datumu un atbilstošām prasījuma tiesībām uz izmaksājamām naudas summām par laika periodu no 2013.gada 26.oktobra līdz 29.oktobrim.

Norādīts, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka ar atbildētāja administratores 2013.gada 29.novembra lēmumu un tā grozījumiem daļēji tika atzīts prasītāja iesniegtais nenodrošinātā kreditora prasījums par laika periodu no 2013.gada 1.septembra līdz 2013.gada 1.novembrim, ko veido darba samaksa, atlīdzība par ikgadējo atvaļinājumu, atlaišanas pabalsts, sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājums, bet noraidīts kreditora prasījums par laiku no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 1.novembrim. Norādīts, ka prasītājs cēlis prasību pret atbildētāju Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.aprīļa lēmumā noteiktajā termiņā, proti, 2014.gada 15.maijā. Tātad konstatējams, ka atbildētājs nav nokavējis prasības celšanas termiņu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. F/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem.

Atbildētāja maksātnespējīgās SIA "Kemi Service" administratore Jana Kesenfelde uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradusies. Par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā, tiesā saņemts administratores Janas Kesenfeldes iesniegums, kurā lūgts lietu izskatīt bez viņas klātbūtnes.

Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē Civilprocesa likuma 209.pantā minētos apstākļus lietas izskatīšanas atlikšanai un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētāja SIA "Kemi Service" administratores Janas Kesenfeldes klātbūtnes tiesas sēdē.

Civillietu tiesas kolēģija, uzklausījusi prasītāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi dokumentālos pierādījumus, atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība ir pamatota un apmierināma.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā. Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas prasībām apelācijas instances tiesa nepārbauda tos pirmās instances tiesas konstatētos faktus, kas nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbilstoši iesniegtās apelācijas sūdzības saturam, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Ogres rajona tiesas 2015.gada 17.februāra spriedums nav pārsūdzēts, līdz ar ko stājies likumīgā spēkā, daļā, ar kuru apmierināta prasība atzīt 2013.gada 1.oktobri kā parastu darba dienu bez dīkstāves un atzīt prasītāja prasījuma tiesības uz darba samaksu 2013.gada 1.oktobrī kā par parastu darba dienu.

Civillietu tiesas kolēģija par nepamatotu atzīst pirmās instances tiesas secināto, ka prasītājs ir nokavējis Darba likuma 122.pantā noteikto prasības celšanas termiņu. Pretēji pirmās instances tiesas atzītajam, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasītājs nav apstrīdējis administratores 2013.gada 25.oktobra uzteikumu pēc būtības, bet starp pusēm pastāv strīds par prasījuma tiesībām uz izmaksājamām naudas summām par laika periodu no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim.

No lietas materiāliem redzams, ka ar maksātnespējīgās SIA "Kemi Service" administratores 2013.gada 29.novembra lēmumu Nr.04/29/11/13 (l.l.21-23) un tā grozījumiem (l.l.24-29) daļēji atzīts /pers. B/ pieteiktais nenodrošinātā kreditora prasījums, kas sastāv no neizmaksātās darba algas, kompensācijas par neizmantoto atvaļinājumu un atlaišanas pabalsta, bet noraidīts prasītāja prasījums par darba algu, kompensācijas par neizmantoto atvaļinājumu un atlaišanas pabalstu par periodu no 2013.gada 25.oktobra līdz 2013.gada 31.oktobrim.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.aprīļa lēmuma noraidīta /pers. B/ sūdzība par administratores 2013.gada 29.novembra lēmumu un tā grozījumiem un /pers. B/ noteikts termiņš līdz 2014.gada 16.maijam prasības celšanai tiesā pret maksātnespējīgo SIA "Kemi Service" (l.l.12-15). Tiesa atzinusi, ka starp pusēm pastāv strīds par darba tiesisko attiecību izbeigšanas termiņu, līdz ar to starp pusēm pastāv strīds par tiesībām, tādēļ tiesa noteica /pers. B/ termiņu prasības celšanai tiesā.

No prasības pieteikuma redzams, ka tas ir saņemts Ogres rajona tiesā 2014.gada 15.maijā (l.l.4) Tādējādi secināms, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.aprīļa lēmumu noteiktais prasības celšanas termiņš ir ievērots.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs nav nokavējis prasības celšanas termiņu.

Maksātnespējas likuma 103.pants pirmā daļa noteic, ka pēc parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas administratoram ir tiesības uzteikt darba līgumu ar parādnieka darbinieku. Šajā gadījumā par darba līguma uzteikuma tiesisko pamatu uzskatāmi Darba likuma 101.panta pirmās daļas 9. un 10.punkta noteikumi un netiek piemēroti Darba likuma 103.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumi par darba līguma uzteikšanas termiņu.

Tādējādi Maksātnespējas likuma 103.pants ir speciālā tiesību norma attiecībā pret Darba likuma 103.panta pirmās daļas 3.punktu. Likumdevējs, izdarot Maksātnespējas likuma 103.pantā atsauci uz Darba likuma 103.panta pirmās daļas 3.punktu, skaidri norādīts, ka citi izņēmumi no Darba likumā noteiktās darba līguma uzteikšanas kārtības kā tikai uzteikuma termiņa neievērošana, maksātnespējas procesā nav paredzēti.

Lietā konstatēts, ka maksātnespējīgās SIA "Kemi Service" administratore 2013.gada 25.oktobrī parakstījusi darba līguma uzteikumu, ar kuru 2013.gada 25.oktobrī izbeigusi darba tiesiskās attiecības ar /pers. B/ sakarā ar to, ka netiek turpināta darba devēja saimnieciskā darbībā (l.l.33). Tāpat lietā konstatēts, ka prasītājs minēto uzteikumu saņēmis pa pastu 2013.gada 29.oktobrī, ko apliecina pasta zīmogs (l.l.34-35).

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Maksātnespējas likuma 103.pantu administratore bija tiesīga uzteikt darba līgumu, neievērojot Darba

likuma 103.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumus par darba līguma uzteikšanas termiņu, tomēr administratores paskaidrojumos izteiktie iebildumi par uzteikuma stāšanos spēkā brīdī, kad administratore to izdevusi, ir kļūdaini.

Lai gan Darba likuma 103.panta pirmā daļa nav tieši piemērojama konkrētā strīda izšķiršanā, tomēr jāņem vērā, ka uzteikuma mērķis ir darbinieka informēšana par paredzamo darba attiecību izbeigšanu, kas ļautu darbiniekam sagatavoties atlaišanai, kā arī izmantot citas šādam gadījumam likumā garantētās tiesības. Tas nozīmē, ka darbinieks šīs tiesības var īstenot tikai pēc tam, kad ir uzzinājis par paredzamo atlaišanu, tādēļ par darba līguma uzteikuma dienu atzīstama diena, kad darbinieks ir saņēmis darba devēja uzteikumu. Gadījumā, ja par uzteikuma dienu atzītu uzteikuma sastādīšanas un parakstīšanas dienu, tad būtu pietiekoši, ja šo uzteikumu darbiniekam izsniegtu (paziņotu) dienā, kad viņš tiek atlaists. Nepārprotami, ka šādā situācijā būtu ignorētas darbinieka likumiskās garantijas, kas būtu pretrunā ar likuma normu mērķi aizsargāt darbinieku (*sk. Augstākās tiesas 2009.gada 11.februāra spriedumu lietā Nr. SKC-49*).

Bez tam administratore nav iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu par prasītāja negodprātīgu rīcību, izvairoties no darba uzteikuma saņemšanas, kas varētu ietekmēt atzinumu par uzteikuma spēkā stāšanās brīdi.

Tas, ka uzteikuma termiņš ir aprēķināms no dienas, kad darbinieks to saņēmis, izriet arī no Darba likuma 122.panta, kura pirmais teikums noteic, ka darbinieks var celt tiesā prasību par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu viena mēneša laikā no uzteikuma saņemšanas dienas. Minētā likuma norma apstiprina atziņu, ka noteicošais, izlemjot jautājumu par darba devēja uzteikuma stāšanos spēkā, ir fakta konstatējums par dienu, kad darbinieks uzteikumu ir saņēmis. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Darba likuma 122.pantā noteiktā prekluzīvā termiņa mērķis ir tiesiskās stabilitātes radīšana.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka par darba tiesisko attiecību izbeigšanas datumu uzskatāms 2013.gada 29.oktobris, kad prasītājs saņēmis darba līguma uzteikumu.

Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētāja darba samaksu par laika periodu no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 96,05 euro apmērā un atlīdzību par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu par laika periodu no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 12,08 euro apmērā.

Lietā nav strīda, ka laika periodā no 2013.gada 25.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim prasītājs savus darba pienākumus autoservisā neveica, līdz ar to viņam darba samaksa par šo periodu pienākas tikai dīkstāves gadījumā.

Augstākās tiesas Senāts ir atzinis, ka ar dīkstāvi jāsaprot situācija, kad darbinieks ir gatavs veikt darba pienākumus, bet darba devējs tādu vai citādu apsvērumu dēļ to nenodrošina vai nespēj nodrošināt ar darbu. Tādējādi dīkstāvei atbilst situācija, kad darba devējs nenodarbina tādu darbinieku, kuram nav šķēršļu veikt darba līgumā paredzētos amata pienākumus un kurš ir vēlējies to darīt. Pēc būtības tas nozīmē darba devēja neattaisnojamu vai vainojamu rīcību (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 31.augusta sprieduma lietā Nr.SKC -1030/2012 8.1.punkts)*.

Saskaņā ar Darba likuma 74.panta otro daļu darbinieka saistība uzskatāma par izpildītu un darba devējam ir pienākums izmaksāt šā panta trešajā daļā noteikto atlīdzību arī tad, ja darba devējs darbinieku nenodarbina vai arī neveic darbinieka saistības izpildījuma pieņemšanai nepieciešamās darbības (dīkstāve). Par dīkstāvi, kas radusies darbinieka vainas dēļ, viņš šo atlīdzību nesaņem. Savukārt šā panta trešā daļa nosaka, ka, ja darbiniekam ir noteikta laika alga, šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos viņam izmaksā noteikto darba samaksu. Ja darbiniekam ir noteikta akorda alga, šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos viņam izmaksā vidējo izpeļņu.

No maksātnespējīgās SIA "Kemi Service" administratores 2013.gada 28.novembra lēmuma Nr.01/28/11/13 (l.l.38) redzams, ka dīkstāve uzņēmumā sākusies jau 1.oktobrī un turpinājusies līdz 2013.gada 25.oktobrim. Administratore atzinusi, ka par laika periodu līdz 2013.gada 25.oktobrim prasītājam pienākas darba samaksa, lai arī šajā laika periodā prasītājs reāli nav pildījis darba pienākumus (l.l.21-29).

Ņemot vērā, ka darba attiecības ir izbeidzamas ar 2013.gada 29.oktobri, par labu prasītājam piedzenama darba samaksa arī par laika periodu līdz 2013.gada 29.oktobrim. Tāpat par labu prasītājam piedzenama neizmaksātā kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu.

Ņemot vērā, ka atbildētājs nav apstrīdējis piedzenamo summu aprēķinu, ir pamats piedzīt par labu prasītājam darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu prasītāja lūgtajā apmērā (l.l.52). Proti, no maksātnespējīgās SIA "Kemi Service" /pers. B/ labā piedzenama darba alga par laiku no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 96,05 euro un kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu par laiku no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 12,08 euro, izdarot no tām likumā noteikto nodokļu atskaitījumus.

Ņemot vērā to, ka Civillietu tiesas kolēģija ir atzinusi darba tiesisko attiecību pēdējo dienu 2013.gada 29.oktobri, līdz ar to ir uzliekams tiesiskais pienākums atbildētājam veikt labojumus visos dokumentos, kas ietekmē prasītāja materiālo labumu gūšanu atkarībā no pēdējā darba dienas datuma. Bez tam Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nosakāms prasītājam izmaksājamo naudas summu perioda pēc maksātnespējas pasludināšanas beigu datums 2013.gada 29.oktobris.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir nepareizi novērtējusi lietas apstākļus un pierādījumus lietā, tāpat arī nepareizi interpretējusi tiesību normas, nepamatoti noraidot prasītāja prasību tās pārsūdzētajā daļā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta ceturto daļu, ja abas puses ir atbrīvotas no tiesas izdevumu samaksas, tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Ņemot vērā to, ka gan prasītājs, gan atbildētājs ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas, tad tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 43.panta pirmās daļas 1.punktu, 193., 194., 204.[1], 426., 430., 432.pantu, 433.panta pirmo daļu un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Grozīt /pers.B/, personas kods /personas kods/, darba attiecību izbeigšanas datumu ar MSIA "Kemi Service", reģistrācijas Nr.40003216772, no 2013.gada 25.oktobra uz 2013.gada 29.oktobri.

Piedzīt no MSIA "Kemi Service", reģistrācijas Nr.40003216772, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, darba algu par laiku no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 96,05 euro, kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu par laiku no 2013.gada 26.oktobra līdz 2013.gada 29.oktobrim 12,08 euro, kopā 108,13 euro (viens simts astoņi euro trīspadsmit centi), izdarot no tās likumā paredzēto nodokļu atskaitījumus.

Uzdot MSIA "Kemi Service", reģistrācijas Nr.40003216772, administratoram par pienākumu labot ierakstu /pers. B/, personas kods /personas kods/, nodokļu grāmatiņā un paziņojumā par fiziskajai personai izmaksājamām summām par darba attiecību izbeigšanas termiņu no 2013.gada 1.novembra uz 2013.gada 29.oktobri.

Noteikt kā /pers. B/, personas kods /personas kods/, izmaksājamo naudas summu perioda pēc maksātnespējas pasludināšanas beigu datumu 2013.gada 29.oktobri.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas

Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 15.janvārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis (paraksts) U.Danga

Tiesneši (paraksts) I.Zaļā

(paraksts) I.Celmiņa